

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0053/2010

23.3.2010

JELENTÉS

a 2006–2010-es időszakra szóló állatjóléti cselekvési terv értékeléséről és elemzéséről
(2009/2202(INI))

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság

Előadó: Marit Paulsen

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	13
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	16

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a 2006–2010-es időszakra szóló állatjóléti cselekvési terv értékeléséről és elemzéséről (2009/2202(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az állatjólétért és az állatok védelméért 2006 és 2010 között folytatott közösségi cselekvési tervről szóló 2006. január 23-i bizottsági közleményre (COM(2006)0013),
  - tekintettel az állatok jóllétéért és védelméért 2006 és 2010 között folytatott közösségi cselekvési tervről szóló 2006. október 12-i állásfoglalására¹,
  - tekintettel az Európai Unió új állat-egészségügyi stratégiájáról (2007–2013) szóló, 2008. május 22-i állásfoglalására²,
  - tekintettel az állatok leölésük során való védelméről szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2009. május 6-i állásfoglalására³,
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 13. cikkére, amelynek értelmében az Unió mezőgazdasági, halászati, közlekedési, belső piaci, kutatási, technológiafejlesztési és űrkutatási politikáinak kialakításánál és végrehajtásánál az állatok mint érző lények jólétét teljes mértékben figyelembe kell venni, miközben tiszteletben tartják a tagállamok – különösen a vallási szertartásokra, kulturális hagyományokra és regionális örökségre vonatkozó – jogszabályi vagy közigazgatási rendelkezéseit és szokásait,
  - tekintettel az állatjóléti címkézésre, valamint az állatok védelmével és az állatjóléttel foglalkozó referenciaközpontok európai hálózatának létrehozására irányuló lehetőségekről szóló, 2009. október 29-i bizottsági közleményre (COM(2009)0584),
  - tekintettel a „Hatékonyabban működő élelmiszer-ellátási lánc” című 2009. október 28-i bizottsági közleményre (COM (2009)0591),
  - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
  - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére (A7-0053/2010),
- A. mivel az állategészségügyi előírások meghatározó jelentőséggel bírnak az európai állatállomány kezelése szempontjából, lévén, hogy egyre jelentősebb mértékben befolyásolják a mezőgazdasági üzemek versenyképességét,
- B. mivel a haszonállatok Unión belüli védelmének bármely összehangolását ugyanezen célból a behozatal szabályozásának kell kísérnie annak érdekében, hogy az európai

---

¹ HL C 308. E, 2006.12.16., 170.o.

² HL C 279 E, 2009.11.19., 89.o.

³ HL L 303., 2009.11.18., 1. o.

termelők ne kerüljenek hátrányos helyzetbe az európai piacon,

- C. mivel az állatok védelmével és jólétével kapcsolatos tevékenységek esetében abból az alapelvől kell kiindulni, hogy az állatok érző lények, amelyek sajátos igényeit figyelembe kell venni, és mivel a 21. században az állatvédelem az emberiség egyik megnyilvánulása és az európai civilizáció és kultúra egyik kihívása, aminek alapvetően valamennyi állatfaj esetében érvényre kell jutnia,
- D. mivel az állatvédelmi stratégiának azt a célt kell kitűznie, hogy az állatjóléthez kapcsolódóan megnövekedett költségek kellő mértékben megtérüljenek; mivel ezért az Európai Unió által egyoldalúan kidolgozott, nagyra törő állatvédelmi politika európai és nemzetközi párbeszéd hiányában, illetve a magas szintű állatvédelmi előírások előnyeiről bel- és külföldön folytatott hathatós felvilágosítás és tájékoztatás nélkül korlátozottan lehet sikeres,
- E. mivel a közösségi állatjólét továbbfejlesztése erőteljes kutatási tevékenységet kíván meg, továbbá az állatjólét minden vonatkozó hatásvizsgálatba való beépítését és minden érdekcsoport döntéshozatali folyamatba való bevonását teszi szükségessé; mivel az európai állatjóléti stratégia sikerességének feltétele a meglévő rendelkezések minden szinten való átláthatósága, elfogadása és egységes alkalmazása, valamint azok betartásának nyomon követése,
- F. mivel Európában az elmúlt években sokféle állatvédelmi jogszabályt hoztak, és így a világon az egyik legmagasabb színvonalú állatvédelem jött létre,
- G. mivel az Európai Parlament 2006-os állásfoglalásában a következő cselekvési terv benyújtását megelőzően az állatjóléti politika alakulásáról szóló jelentés benyújtását kérte a Bizottságtól, valamint azt, hogy az állatjólét szerepeljen nemzetközi tárgyalási programjának minden szintjén,
- H. mivel az Európai Parlament már 2006-ban kiemelte, hogy javítani kell az állampolgárok tájékoztatását az állatjólét kérdésében, valamint a termelők az erre vonatkozó szabályozás betartása érdekében tett erőfeszítéseit illetően,
- I. mivel az állatok jólétét nem szabad figyelmen kívül hagyni, mivel ez összehasonlítható előnyt jelenthet az Európai Unió számára, feltéve azonban, hogy az Unió a nyílt piacon biztosítja, hogy a harmadik országokból behozott összes állat és hús a területén alkalmazottakkal azonos jóléti követelményeknek felel meg,
- J. mivel az állatjólétért és az állatok védelméért 2006 és 2010 között folytatott közösségi cselekvési terv értékelésének és felülvizsgálatának időpontjában az Európai Uniónak kötelezettséget kell vállalnia arra, hogy állatvédelmi szabványokat ismertet el a következő WTO-egyezmény mezőgazdasági részében, mégpedig az általános egyezmény végleges megkötése előtt,
- K. mivel az állatjólét, az állategészségügy és a termékbiztonság összefüggnek egymással, és mivel a magas színvonalú állatvédelem a tenyésztéstől a levágásig kedvezően befolyásolhatja a termékbiztonságot és -minőséget,

- L. mivel a fogyasztók egy bizonyos kategóriája magasabb árakat is elfogad a magasabb szintű állatjóléti szabványoknak megfelelő termékekért, míg a fogyasztók többsége még mindig az olcsóbb termékeket választja,
- M. mivel a fent említett 2006. évi állásfoglalásában az Európai Parlament kitarthatott amellett, hogy a szabályok, szabványok és mutatók kidolgozásához a legújabb technikát és tudományos eredményeket kell alapul venni, és hangsúlyozta, hogy gazdasági szempontokat is figyelembe kell venni, minthogy különösen a szigorú állatvédelmi szabványok az európai gazdálkodók számára működési, pénzügyi és adminisztrációs terhekkel is járnak; mivel a viszonyosság elvének be nem tartása veszélyezteti a tisztességes versenyt a közösségen kívüli termelőkkel szemben,
- N. mivel az állatjóléért és az állatok védelméért 2006 és 2010 között folytatott közösségi cselekvési terv felülvizsgálatának alkalmával, és közvetlenül a 2013 utáni időszakra vonatkozó KAP-ról folytatott első viták előtt az Európai Uniónak összehangolt álláspontot kell elfogadnia a jólétről, amely figyelembe veszi az állattenyésztőknél felmerülő többletköltségek gazdasági következményeit az ár- és piacpolitikán és/vagy közvetlen támogatásokon keresztül megvalósuló, megfelelő jövedelemtámogatásukkal összefüggésben,
- O. mivel létfontosságú, hogy az európai állatvédelmi politikát egységes kereskedelempolitika kísérje, aminek azon a tényen kell alapulnia, hogy az EU erőfeszítései ellenére az állatjóléti problémákkal sem a 2004. júliusi keretmegállapodás, sem a dohai forduló más kulcsfontosságú dokumentumai nem foglalkoznak; mivel ezért mindaddig, amíg nem következik be alapvető változás a WTO-beli főbb kereskedelmi partnerek hozzáállásában, nem lehet olyan további állatjóléti szabványokat bevezetni, amelyek negatív hatásokat gyakorolnak a termelők nemzetközi versenyképességére,
- P. mivel állatjólét alatt általánosságban az állatok jólétével és egészségével kapcsolatos olyan szabványok és normák alkalmazásának eredményét értik, amelyek célja a fajokkal szorosan összefüggő egyedi szükségletek és hosszú távú jóléti igények kielégítése, mivel az Állat-egészségügyi Világszervezet (OIE) az alábbiakat az egyik legalapvetőbb állatjóléti követelményként ismeri el: táplálék és víz, a természetes viselkedés gyakorlására való lehetőség és egészségügy, gondozás,
- Q. mivel a „Hatékonyabban működő élelmiszer-ellátási lánc” című, 2009. októberi bizottsági közlemény megállapítja, hogy „az élelmiszer-ellátási láncban belül általános jelenség a szerződéses felek közötti alkupozíciók nagyfokú kiegyensúlyozatlansága”, és hogy ezek az „egyensúlytalanságok kedvezőtlenül hatnak az élelmiszer-ellátási lánc versenyképességére, mivel a kisebb, de hatékonyabb szereplők esetleg kénytelenek alacsonyabb jövedelmezőségi szinten tevékenykedni, miközben korlátozódnak a jobb termékminőséggel és az innovatív termelési eljárásokkal kapcsolatos beruházásokra vonatkozó lehetőségeik és késztetéseik”,
- R. mivel a terhek fent említett növekedése azt eredményezheti, hogy a termelés áttelepül olyan területekre, ahol kevésbé szigorú az állatvédelem,

A 2006 és 2010 közötti cselekvési terv

1. üdvözlí a Bizottság azon döntését, hogy az állatvédelemről szóló többéves cselekvési tervben néhány fontosabb területre összpontosít, majd ezt követően hoz intézkedéseket e területeken;
2. üdvözlí az állatjólétért és az állatok védelméért 2006 és 2010 között folytatott közösségi cselekvési tervet, amely az állatok európai védelmének fejlesztésére irányuló integrált megközelítésben első ízben juttatta kifejezésre az Amszterdami Szerződéshez csatolt, az állatok védelméről és kíméletéről szóló jegyzőkönyvet;
3. megállapítja, hogy a jelenlegi intézkedések legtöbbjét kielégítő módon hajtották végre;
4. megállapítja, hogy a 2006–2010-es cselekvési terv eredményeképpen pozitív fejlemények következtek be az állatjólét terén, de hangsúlyozza, hogy az uniós mezőgazdasági termelők nem részesültek erőfeszítéseik eredményeiből sem a piacon, sem a nemzetközi kereskedelemben, és fenntartja, hogy ezt a következő cselekvési tervben hangsúlyozni kell;
5. nagyra értékeli az állatkísérleteket helyettesítő alternatív megoldások felkutatására végzett munkát, azonban sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy még nem történt elég erőfeszítés annak biztosítására, hogy a vonatkozó európai uniós jogszabályokban rögzítetteknek megfelelően az állatkísérleteket alternatív megoldások váltsák fel, amennyiben ilyenek rendelkezésre állnak;
6. elismeri a Bizottság arra vonatkozó erőfeszítéseit, hogy a nem kereskedelmi vonatkozású célokat, beleértve az állatjólétet is, beépítse a kétoldalú kereskedelmi megállapodásokba, azonban hangsúlyozza, hogy az ilyen jellegű nem kereskedelmi vonatkozású célok megvalósulását a WTO-n keresztül kell hatékonyan előmozdítani;
7. felszólítja Bizottságot, hogy ismertesse, a WTO-tárgyalások keretében milyen haladást értek el az állatjóléti kérdésekre is kiterjedő, nem kereskedelmi vonatkozású kérdések elismerése terén, valamint azt, hogy milyen mértékben veszik figyelembe a WTO-tárgyalások dohai fordulóján az állatjóléttel, illetve az állatvédelmi szabványokkal kapcsolatos kérdéseket;
8. megelégedését fejezi ki a „The Animal Welfare Quality Project” keretében elért, az új tudományos eredményeket és az állat-egészségügyi és jóléti mutatókkal kapcsolatos új ismereteket érintő előrehaladás miatt; ugyanakkor megállapítja, hogy ez a projekt nem teljes mértékben volt figyelemmel arra, hogy e mutatók használatát a gyakorlatban előmozdítsa;
9. elismeri, hogy szükség van az állatok szállítására vonatkozó jelenlegi szabályok uniós tagállamokban történő megfelelő végrehajtásának nyomon követésére és biztosítására, és különösen az e szállítások nyomon követésére szolgáló műholdas rendszer kidolgozására, továbbá határozottan felszólítja a Bizottságot, hogy a cselekvési terv lejártáig fennmaradó időben teljesítse feladatait e területre vonatkozóan, valamint dolgozza ki az Európai Parlament által kért és az 2005/1/EK rendelet 32. cikkében előírt tanulmányt; kéri, hogy még bármilyen új szabály végrehajtása előtt végezzék el az állattenyésztési ágazatra gyakorolt gazdasági hatáselemzést, amelynek objektív és tudományosan alátámasztott mutatókon kell alapulnia;

10. úgy véli, hogy mind a tenyészállatok, mind a vágóállatok nagy távolságokra való szállításának elkerülése érdekében ésszerű lenne az állatok regionális tenyésztésére, forgalmazására és levágására irányuló ösztönzőket bevezetni;
11. úgy véli, hogy az állatkertek fontos szerepet töltenek be a nyilvánosságnak a vadon élő állatvilág védelméről és jólétéről történő tájékoztatásában; aggodalmát fejezi ki, hogy a vadon élő állatok állatkertben tartásáról szóló 1999/22/EK tanácsi irányelv¹ alkalmazását nem ellenőrzik szigorúan, valamint ösztönzi a Bizottságot annak ellenőrzésére, hogy az Európai Unió összes tagállama átültette-e és hatékonyan alkalmazza-e az irányelvet;
12. üdvözli a sertésekre vonatkozó állattartási követelmények terén elért előrelépéseket annak ellenére, hogy még mindig előfordulnak olyan esetek, amelyek során nem tartják be a követelményeket; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az Európai Élelmiszer-biztonsági Ügynökség (EFSA) ajánlásai ellenére a sertések védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról szóló, 2008. december 18-i 2008/120/EK irányelv egyes rendelkezései tekintetében még mindig hiányoznak a megvalósítható elképzelések, és ezért felszólítja a Bizottságot, a tagállamokat és az érintett ágazatokat a jogsértések meghatározására és az ilyen magatartások okainak feltárására, valamint arra, hogy tegyék meg az ezen irányelv fokozottabb betartása érdekében szükséges erőfeszítéseket;
13. egyszersmind nyomatékosan kéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy a tojótyúkok esetében alkalmazott hagyományos ketrecekre 2012-ben életbe lépő tilalmat teljes mértékben tartsák be, és felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vezessenek be szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az ágazat képes legyen megfelelni a követelménynek, valamint arra, hogy a végrehajtás folyamatát ellenőrizzék a tagállamokban; fenntartja, hogy a tojás EU-ba történő behozatalának szintén az európai termelők számára előírt termelési feltételeknek kell megfelelnie;
14. a jogszabályoknak nem megfelelő tojásokkal folytatott kereskedelemnek az egész EU-ra kiterjedő tilalmára szólít fel;
15. azt a következtetést vonja le, hogy a jelenlegi cselekvési terv átültetése több ponton is hiányos, és hangsúlyozza annak szükségességét, hogy mielőtt új szabályok kerülnének bevezetésre, először a meglévő szabályok átültetését kell biztosítani; ebben az összefüggésben felhívja a figyelmet annak fontosságára, hogy a szabályok megsértését minden tagállamban tényleges szankcióval kell sújtani;
16. hangsúlyozza, hogy a Bizottság saját, 2010-ben elvégzendő értékelésének tartalmaznia kell az eredmények és az esetleges hiányosságokból levonható tanulságok mélyre ható elemzését;
17. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság az elmúlt években nem fogalmazott meg az állatjólétet tiszteletben tartó termelés értékéről szóló egyértelmű kommunikációs stratégiát, továbbá hogy kizárólag a 2009 októberében bemutatott jelentésre szorítkozott;

---

¹ HL L 94., 1999.4.9., 24-26. o.

18. elismeri, hogy a Közösség minden állatot érző lénynek tekint (a Szerződés 13. cikke); elismeri, hogy a cselekvés ez idáig főként az élelmiszertermelésre szánt állatokra összpontosított, valamint hogy az állatok más kategóriáit – különösen a fogságban tartott vadállatokat – is be kell vonni a 2011–2015-ös időszakra vonatkozó cselekvési tervbe;

A 2011 és 2015 közötti cselekvési terv

19. emlékeztet arra, hogy már a fent említett 2006. évi állásfoglalásában kérte, hogy a jelenlegi cselekvési tervet egy újabb kövesse, és ezért felhívja a Bizottságot, hogy készítsen – az új tudományos bizonyítékokon és tapasztalatokon alapuló – jelentést, amelyben értékeli a jelenlegi terv megvalósulását és az állatjólét helyzetét az EU-ban, amely alapján hozzá lehet fogni a 2011 és 2015 közötti évekre az állatvédelemre vonatkozó cselekvési terv kidolgozásához, amelyhez elsősorban az Európai Unió működéséről szóló szerződés 13. cikke, másodsorban az összes állat – köztük a fogságban tartott, vagy az emberek által ellenőrzött körülményeknek alávetett vadon élő állatok – védelmével való a széles körű foglalkozás iránti igény, és végül az előző cselekvési terv eredményei alapján biztosítani kell a szükséges finanszírozást;
20. szorgalmazza, hogy a szabványok harmonizálása és a belső piacon a kiegyensúlyozott versenyfeltételek biztosítása érdekében tegyenek intézkedéseket a meglévő jogszabályok haladéktalan végrehajtásának biztosítására; ajánlja, hogy a felesleges ismétlődés elkerülése érdekében az új jogszabályokra irányuló javaslatokat értékeljék a már meglévő jogszabályok teljes körű végrehajtásának alternatívájához képest;
21. javasolja a Bizottságnak, hogy értékelő jelentésében – egyebek mellett – elemezze, hogy a jelenlegi cselekvési terv milyen mértékben adott választ társadalmunk állatjóléttel kapcsolatos elvárásaira, a rendszer fenntarthatóságára a termelők szempontjából, valamint, hogy a terv bevezetése mennyiben érintette a belső piac működését;
22. felszólítja a Bizottságot, hogy tárja fel az állatvédelmi előírások hatásait, valamint átfogóan vegye figyelembe a különböző tényezők – mint az állatvédelem, a fenntarthatóság, az állategészségügy, a környezet, a termékminőség és a gazdaságosság – közötti kölcsönhatásokat;

Általános európai állatvédelmi jogszabályok

23. úgy véli, hogy az Európai unió működéséről szóló szerződés 13. cikke létrehozott egy olyan új jogi helyzetet, amelynek értelmében az Unió mezőgazdasági, halászati, közlekedési, belső piaci, kutatási, technológiafejlesztési és úrkutatási politikáinak kialakításánál és végrehajtásánál az Uniónak és a tagállamoknak teljes mértékben figyelembe kell venniük az állatok mint érző lények kíméletére vonatkozó követelményeket, miközben tiszteletben tartják a tagállamok – különösen a vallási szertartásokra, kulturális hagyományokra és regionális örökségre vonatkozó – jogszabályi vagy közigazgatási rendelkezéseit és szokásait; e cikk hatályának valamennyi haszonállatra és fogságban tartott állatra, úgymint az élelmiszer-termelési céllal tartott állatokra, a kedvtelési célból tartott állatokra, a cirkuszi állatokra és állatkertben tartott állatokra ki kell terjednie, figyelembe véve továbbá azt is, hogy a különböző tulajdonságok és az eltérő életkörülmények másfajta kezelést tesznek szükségessé;

24. felhívja a Bizottságot, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 13. cikke alapján, legkésőbb 2014-ig, továbbá hatástanulmány alapján és az érintett felekkel folytatott konzultációt követően tegyen érvekkel alátámasztott javaslatot az EU általános állatvédelmi szabályozására, amelynek a rendelkezésre álló tudományos ismeretek és az igazolt tapasztalatok alapján hozzá kell járulnia az állatvédelem fogalmának, az állatjóléthez kapcsolódó költségek és az alkalmazandó alapvető feltételek közös értelmezéséhez;
25. úgy véli, hogy ennek az általános állatvédelmi szabályozásnak – az állategészségügyi szabályoknak megfelelően – magában kell foglalnia megfelelő iránymutatásokat a felelősségteljes állattenyésztés tekintetében, egy, az ellenőrzéseket és az összehasonlítható adatok gyűjtését érintő egységes rendszert, továbbá az állatok kezelésével foglalkozók képzésével kapcsolatos követelményeket és az állattulajdonosok, állattenyésztők és állattartók sajátos felelősségének pontos meghatározását; úgy véli, hogy a fenti követelmények megfelelő betartása érdekében az összes ilyen követelménynek együtt kell járnia a termelők számára biztosított forrásokkal;
26. úgy véli, hogy ez az európai állatvédelmi jogszabály megalapozza majd az Európai Unió közös állatvédelmi alapszintjét, amely mind a hazai termékek, mind a harmadik országokból származó behozatalok belső piacán való szabad és tisztességes verseny feltétele; úgy véli azonban, hogy valamennyi tagállam és régió számára lehetővé kell tenni, hogy megengedjék azt az egyes termelők vagy termelői csoportok számára, hogy szabályozottabb, önkéntes rendszereket vezessenek be a verseny torzulása nélkül és biztosítva az EU versenyképességét a nemzetközi piacokon;
27. úgy véli, hogy az importból származó termékeknek az európai termelőkkel szemben támasztott állatjóléti követelményekkel azonos feltételeknek kell megfelelniük;
28. felszólít arra, hogy kompenzálják az európai mezőgazdasági termelőket a magasabb szintű állatjóléti szabványokkal összefüggő, magasabb termelői költségeikért; javasolja, hogy 2013-tól építsék be az állatjóléti intézkedések finanszírozását az új közös agrárpolitikai támogatási rendszerekbe;
29. úgy véli, hogy az állampolgárok EU-n belüli magas szintű állatjóléttel és az egyes érintett ágazatok által tett erőfeszítésekkel kapcsolatos tájékoztatásának e politika kulcsfontosságú elemét kell képeznie;
30. úgy véli, hogy az állatjólétre vonatkozó feltételek beillesztése a nemzetközi megállapodásokba elengedhetetlen termelőink versenyképességének a globalizálódott piacon való biztosítása szempontjából, valamint a termelés olyan régiókba történő áttelepítése megakadályozásának, ahol egyértelműen alacsonyabb az állatjólét szintje, és amelyek ennek köszönhetően modellünkkel tisztességtelen versenyre kelnek;
31. üdvözli az állatjóléti címkézés különböző lehetőségeiről szóló, a Bizottság fenti, 2009. október 28-i közleményében ismertetett vitát; ugyanakkor emlékeztet, hogy ezeket a lehetőségeket tágabb keretben kell figyelembe venni, különös figyelmet fordítva többek között a környezetvédelemre, a takarmányozásra és az éghajlatra vonatkozóan meglévő különböző címkézési rendszerekre; kiemeli, hogy az európai fogyasztók számára nyújtott információk feltétlenül szilárd és konszenzusos tudományos alapokon, valamint a

fogyasztó számára megfelelő érthetőségen kell nyugodnia;

32. javasolja, hogy a címkén feltüntetett tájékoztatás legyen pontos, egyértelmű, és utaljon az EU által megkövetelt szigorú állatjóléti előírások betartására; az objektív tájékoztatás biztosítása érdekében fenntartja, hogy a Bizottságnak kell gondoskodnia arról, hogy az állampolgárok megkapják az európai állatjóléti rendszerre vonatkozó szükséges tájékoztatást;
33. javasolja, hogy vizsgálják meg az állatjóléti politikának a többi uniós politikával való összhangját;
34. felszólítja a Bizottságot, hogy mélyrehatóan értékelje azokat a lehetséges problémákat, amelyeket az európai állatjóléti előírások okozhatnak a termelők versenyképességének, továbbá tekintse át a termelőknek az említett előírások betartása érdekében nyújtott támogatások rendszerét;
35. úgy véli, hogy mielőtt új jogszabályokat dolgoznának ki, a már meglévő általános vagy egyedi jogszabályokat kell megfelelően alkalmazni; a példa kedvéért rámutat a tyúkok esetében alkalmazott hagyományos ketrecek tilalmára, a sertésekre vonatkozó jogszabályokra, az állatszállításra, valamint a liba- és kacsatenyésztésre vonatkozó szabályokra; hangsúlyozza, hogy az állatjólétre vonatkozó további intézkedéseket összhangba kell hozni más közösségi célkitűzésekkel, így pl. a fenntartható fejlődéssel, és különösképpen a fenntartható állattenyésztéssel és -fogyasztással, a környezet és a biodiverzitás védelmével, a hatályos jogszabályok alkalmazásának javítását célzó stratégiával, valamint a nem állatokon végzett kutatás felé történő haladás felgyorsítására vonatkozó átfogó stratégiával;

Az állatvédelmi referenciaközpontok európai hálózata

36. úgy véli, hogy a már meglévő közösségi vagy tagállami intézmények keretében létre kell hozni egy összehangolt európai állatvédelmi hálózatot, amely tevékenységének a fent javasolt általános állatvédelmi jogszabályokon kell alapulnia; úgy véli, hogy egy ilyen hálózatnak ki kell jelölnie egy koordináló szervként működő intézményt, amelynek el kell látnia a „központi irányítású intézményre” bízott feladatokat, amelyre a Bizottság fenti, 2009. október 28-i közleménye utal; továbbá úgy véli, hogy egy ilyen koordináló szerv nem láthatja el ugyanazon feladatokat, amelyeket a Bizottság vagy egyéb ügynökségek már végeznek, azonban olyan támogató eszközként kell működnie, amely segítséget nyújt a Bizottság, a tagállamok, az élelmiszerlánc résztvevői és a polgárok számára a képzés és oktatás, a legjobb gyakorlatok, a tájékoztatás és a fogyasztói tájékoztatás és értékelés tekintetében, illetve azáltal, hogy kifejezésre juttatja a tervezett jogszabályi és politikai javaslatokkal, illetve azoknak az állatok jólétére és az állatjóléti szabványokra gyakorolt hatásáról a legfrissebb tudásanyag alapján alkotott nézeteit, és azáltal, hogy összehangolja az új technikák tesztelésének uniós rendszerét;
37. úgy véli, hogy az állatok szükségleteiről és az állatokkal való, tudományos ismereteken alapuló bánásmódról megfelelő és komolyan veendő formában kell tájékoztatást adni. A referenciaközpontok európai hálózatának feladata az oktatással és a tájékoztatással

kapcsolatos intézkedések végrehajtása lenne, mivel a szabványosított minőségi kritériumokon alapuló tudásátadás fontos ahhoz, hogy elkerülhetők legyenek a szélsőséges szemléletmódok;

A hatályos jogszabályok megfelelőbb alkalmazása

38. felhívja a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb mérje fel, hogy az állatok jólétére vonatkozó intézkedések milyen költséget jelentenek az európai termelők számára, és az európai állattenyésztők versenyképessége megszűnésének kezelése érdekében legkésőbb 2012-ben tegyen javaslatot ajánlásokra, iránymutatásokra és egyéb szükséges intézkedésekre;
39. felszólítja a tagállamokat, hogy tegyék meg a megfelelő intézkedéseket az állatvédelem és az állatjólét eszméjének az oktatás révén történő terjesztéséért;
40. úgy véli, hogy célként egy célirányos és kockázatelemzésen alapuló ellenőrzési rendszert kell kitűzni, amelynek központjában objektív tényezők állnak, és azon tagállamoknak, amelyekben átlagon felüli mértékű jogsértések fordulnak elő, szigorúbb ellenőrzésekkel kell számolniuk;
41. hangsúlyozza, hogy a „Hatékonyabban működő élelmiszer-ellátási lánc” című bizottsági közleményben taglalt, az élelmiszerláncban fellelhető egyensúlyzavarok gyakran az elsődleges termelőket érintik hátrányosan; emlékeztet arra, hogy az ebből származó többletköltségek az elsődleges termelőket korlátozzák befektetéseikben;
42. hangsúlyozza, hogy e tekintetben az Európai Unió költségvetésében elegendő pénzeszközt kell biztosítani a Bizottság ellenőrzési feladatainak lehetővé tételére, szükség szerint a termelők támogatására, továbbá a termelők az új és változó állatjóléti szabványok elfogadása miatti csökkenő versenyképességének ellensúlyozására, figyelemmel arra, hogy e szabványok költsége ne terhelje azt az árat, amelyet az állattenyésztő kap termékei eladásáért;
43. hangsúlyozza, hogy uniós szinten fenn kell tartani a mezőgazdasági ágazat versenyképességének javítását és fokozását az állatjólétre vonatkozó hatályos szabályok előmozdítása és tiszteletben tartása révén, illetve a környezetvédelmi követelmények tiszteletben tartása mellett;
44. felszólítja a tagállamokat, hogy ügyeljenek arra, hogy az uniós állatvédelmi jogszabályok bármilyen megsértése hatékony és arányos szankciókat vonjon maga után, valamint arra, hogy e szankciókat az illetékes hatóságoknak a tájékoztatást és eligazítást szolgáló kampánya, illetve megfelelő korrekciós intézkedések kísérjék;
45. felhívja a tagállamokat, hogy tegyék meg a megfelelő megelőző intézkedéseket az állatvédelmi jogszabályok megsértésének megakadályozása érdekében;
46. üdvözli, hogy a tagállamok jelentősen csökkentették az antibiotikumok használatát az állattartásban, mivel azoknak a növekedés serkentésére történő használatát az EU betiltotta, míg ezek az Egyesült Államokban és néhány más országban továbbra is engedélyezettek; elvárja azonban, hogy a Bizottság és a tagállamok felelős módon kezeljék az állatok antibiotikumokkal szembeni rezisztenciájának növekvő problémáját;

felszólítja a Bizottságot, hogy az állat-egészségügyi termékek hatékony használatának biztosítása érdekében gyűjtsön adatokat e termékek – többek között az antibiotikumok – alkalmazásáról és végezze el azok elemzését;

Mutatók és új technikák

47. szorgalmazza a „The Animal Welfare Quality Project” értékelését és továbbfejlesztését, különösen az eszköz egyszerűsítése és gyakorlati alkalmazása tekintetében;
48. úgy ítéli meg, hogy ezeknek az állatjóléti mutatóknak az importált termékeken történő mérése komplex feladat lesz; e mutatók hasznosságának vagy megalapozottságának megkérdőjelezése nélkül, hangsúlyozza, hogy ezek az eszközök az európai termelők kárára nem torzíthatják a versenyt;
49. felszólítja a Bizottságot, hogy az „Animal Welfare Quality Project” végleges jelentése alapján tegyen javaslatot az állatjólétnak az „Animal Welfare Quality Project” során kidolgozott technika segítségével való európai uniós értékelésének kísérleti időszakára;
50. felhívja a tagállamokat, hogy ezzel összefüggésben aknázzák ki jobban az alkalmazott kutatás, valamint az állat-egészségügyi szempontból hasznos innovációs és korszerűsítési beruházások számára az Európai Unió vidékfejlesztési alapjaiból és a Kutatási Főigazgatóság hetedik keretprogramjából (2007-2013) nyújtható támogatási lehetőségeket; felszólítja továbbá a tagállamokat és a Bizottságot, hogy fokozzák a pénzügyi beruházást a kutatás területén, valamint az új technológiák és technikák fejlesztését az állatjólét területén;
51. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek meg minden erőfeszítést annak biztosítására, hogy az OIE (Állat-egészségügyi Világszervezet) állatjóléti iránymutatásai olyan jóléti szabványokat mozdítsanak elő, amelyek megfelelően tükrözik az ezen a területen meglévő tudományos bizonyítékokat;
52. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

INDOKOLÁS

Az állatok egészsége és az állattenyésztést társadalmunk számára döntő jelentőséggel bír, nemcsak állatjóléti, hanem népegészségügyi és gazdasági szempontból, valamint Európa versenyképessége szempontjából is. A szigorú állatvédelmi szabványok az európai mezőgazdasági termékek „áruvédjegyének” részei, feltéve ugyanakkor, hogy a meglévő szabályokat valóban be is tartják.

A 2006 és 2010 közötti cselekvési terv

A jelenlegi – ha nem is túl nagyratörő – intézkedések legtöbbjét kielégítő módon hajtották végre. Komoly munka folyt az állatkísérletek helyetti alternatív megoldások felkutatása terén, hogy az állatvédelem a WTO és harmadik országokkal kötött kétoldali megállapodások keretében előtérbe kerüljön. Különösen nagy elégedettségre adnak okot a „The Animal Welfare Quality Project” keretében elért, az új tudományos eredményeket és az állat-egészségügyi mutatókkal kapcsolatos új ismereteket érintő előrelépések.

Egyúttal azonban sajnálatra ad okot, hogy nem történt több lépés az állatszállításért és ezzel összefüggésben az e szállítások nyomon követésére szolgáló műholdas rendszer kidolgozásáért. Különösen aggasztó az is, hogy számos európai sertéstenyésző megszegi a sertések védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról szóló 2008/120/EK irányelv előírásait.

A 2011 és 2015 közötti cselekvési terv

Az Európai Parlament már a fent említett 2006. évi állásfoglalásában kérte, hogy a jelenlegi cselekvési tervet egy újabb kövesse. E kérést meg kell ismételni, különösen az Európai Unió működéséről szóló szerződés Lisszaboni Szerződés által módosított 13. cikkére való tekintettel, amely új jogi helyzetet teremtett.

Az előadó véleménye szerint a jövőbeli cselekvési tervnek az alábbiakra kell összpontosítania, a következő indokok alapján:

1. általános európai állatvédelmi szabályozás
2. európai állatvédelmi és állat-egészségügyi központ
3. a hatályos szabályozás megfelelőbb ellenőrzése
4. az állategészségügy és a népegészségügy kapcsolata
5. mutatók és új technikák

Európában megvan a határozott akarat arra, hogy állatainkat megfelelő módon kezeljük, és ennek hagyományai nagy múltra tekintenek vissza. Ezt a hagyományt meg kell őrizni, továbbá meg kell erősíteni az állatok természetes viselkedésével, valamint az állatok és az emberek jólléte és egészsége közötti valamennyi nyilvánvaló kapcsolattal összefüggő új tapasztalatokkal és folyamatosan bővülő ismeretekkel.

Jelenleg igen nagy eltérések tapasztalhatók az egyes országok állatvédelmi szintje között, aminek következtében az állatok egyfelől igen eltérő körülmények között élnek, ám ez egyszerismind megzavarja a termelők közötti szabad és tisztességes versenyt is. A belső piac a

legfontosabb eszköze annak, hogy Európát összekössük és megőrizzük mindannyiunk békéjét és szabadságát. E piac szabadságát és tisztességességét minden tekintetben védenünk kell.

Éppen ezért, a lehető legrövidebb időn belül az EU-nak olyan határozott, az állatok általános jólétére vonatkozó jogszabályokat kell elfogadnia, amelyek biztosítják az állatok számára az élhető élethez való jogot, és lehetetlenné teszik bármely termelő számára olyan állati termékek belső piaci forgalmazását, amelyek nem felelnek meg az általános jogszabályban meghatározott feltételeknek.

Az egyes termelők, társulások vagy régiók ugyanakkor teljesen szabadon alkothatnának az általános jogszabály előírásain túlmutató önkéntes szabályokat és címkéket. Egy ilyen általános jogszabálynak pontosan meg kell határoznia az állattulajdonos azon kötelezettségét, hogy a tulajdonában lévő állatokra vonatkozó felelősség teljes mértékben őt terheli. Egy ilyen általános keretjogszabály nem a minimumkövetelményeket meghatározó irányelv lenne, hanem a területre vonatkozó valamennyi részletes jogszabály – például az állatszállítási szabályok – magas szintű közös normájaként működne.

Egy ilyen általános keret nem lehet csupán minimum irányelv, hanem olyan magas követelményeket kell állítani a terület összes olyan jogszabálya számára, mint például az állatok szállítása, mint amilyenek az EU élelmiszerekről szóló általános jogszabályában (178/2002/EK rendeletben) az élelmiszerbiztonságra vonatkozóan szerepelnek.

Természetesen egy, az állatok jólétére vonatkozó szigorúbb jogszabályi keret végrehajtása időbe és a szükséges ismeretek és pénz megszerzésére fordított erőfeszítésbe kerül. Az ismeretek biztosítása olyan kérdés, amely a tagállamok saját tudásbázisa alapján, valamint a termelői szervezetek és egy új uniós központ által megszervezhető. Mind polgárokként, mind fogyasztókként mindannyiunknak készeknek kell lennünk arra, hogy hozzájáruljunk az erőteljes, megerősített állatvédelem finanszírozásához. Az EU vidékfejlesztési eszközei között már ma is léteznek források, de ezek a források nem tekinthetők elégségesnek.

Az EU-n belül összehangolt állatvédelmi és állat-egészségügyi tevékenységre van szükség. Kevésbé lényeges, hogy e tevékenységet a Bizottság egy részlege lássa el, vagy a meglévő nemzeti állatvédelmi központok valamelyikét jelöljük-e ki koordinátornak.

A központnak az „általános állatvédelmi jogszabályon” kell alapulnia, és össze kell gyűjtenie minden meglévő ismeretet, valamint amennyiben hézagokat tár fel, fel kell ruházni újabb kutatások kezdeményezésének jogával – jó példa az igen sikeres „Animal Welfare Quality Project”, amelynek esetében az arra vonatkozó ismereteink hiányosak, hogy az új mutatókat a gyakorlatban miként célszerű alkalmazni. A központnak továbbá átfogó képet kell biztosítania a mindenkori tudásanyagról, és az új technikák bevezetésekor tanácsadó szerepet kell betöltenie.

Bármilyen területről legyen szó, bármely jogszabály működésének abszolút feltételei a nyomon követés, az ellenőrzés és – sajnos! – a szankciók.

A Bizottságnak e tekintetben jogosultságokkal és erőforrásokkal kell rendelkezni ahhoz, hogy célirányos és kockázat alapú ellenőrzési rendszert alkosson. A tagállamoknak emellett felügyeleti hatóságaiknál magas és azonos színvonalat kell fenntartaniuk, és a jogi követelményeket nem teljesítő állattulajdonosok számára rendelkezniük kell a szükséges

szankcionálási rendszerrel is.

A magas szintű állatgondozási normák fenntartásának igen jó erkölcsi indokai vannak – ezek már önmagukban is elegendő alapul szolgálnak a jogszabályok szigorítására és egyszersmind betartatására is. Az állatvédelem népegészségügyi vonzatai ugyanakkor nem kevésbé fontosak.

Hallatlanul sok olyan biológiai tényező van, amely minden élő szervezet esetében azonos, és ez fokozottabban igaz az emlősökre, amelyek felölelik állataink legnagyobb részét és magunkat is. Az állatokban és az emberekben közös a félelem és a fájdalom, az öröm és a bánat, nagyjából megegyező immunrendszerrel rendelkezünk, és nagyszámú kórokozón is osztozunk.

Az állatbetegségek egyáltalán nem csak az élelmiszer-termelési céllal tartott állatok és az emberi egészség viszonyával kapcsolatosak, hanem érintik a vadon élő állatokat és kedvtelési célból tartott állatainkat is, pl. a vadállatok által terjesztett veszettség és a leggyakrabban a macskáinktól elkapott toxoplazmózis. Ezért számos megfelelő indok létezik arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés Lisszaboni Szerződés által módosított 13. cikkét úgy értelmezzük, hogy az EU hatásköre valamennyi állatra kiterjedjen.

Mint ahogyan a társadalom egyéb területein is, állatainkra, és különösen az állatbetegségekre, valamint azok egészségünkre gyakorolt hatására vonatkozó ismereteink is folyamatosan bővülnek. Ezen ismereteinket hasznosítanunk kell, és ezáltal folyamatosan javítanunk kell az állattartás feltételeit és saját népegészségügyünket is.

Közös érdekünkben állna egy, az antibiotikumok használatára vonatkozó európai adatbázis. Mennyit használnak? Mely antibiotikumokat írják fel? Mely földrajzi területen? Mely termelési területen? Mennyi antibiotikumot használnak fel a kedvtelési célból tartott állatok számára? Sok fontos kérdés vár válaszra, mivel az antibiotikumokkal szembeni rezisztencia – mára már multi- és általános rezisztencia – valós és komoly fenyegetés elsősorban a gyermekek és fiatalok egészségére nézve.

A legsúlyosabb és közvetlen életveszélyt okozó betegségek – így a TBC is – az állatbetegségek közé tartoznak, amelyek óriási problémát képesek okozni. Egy uniós állatvédelmi és állat-egészségügyi központ hajtóerőként és a tudás megosztása terén is fontos szerepet játszhatna.

Ha a gyakorlati, gazdasági és népegészségügyi szempontokról egy pillanatra megfeledkezünk is, erkölcsi és kulturális okokból indokolt a magas szintű állatvédelmi normák fenntartása. Az előadó véleménye szerint a fentiekre összpontosító új, nagy ívű, többéves cselekvési terv ehhez járulna hozzá.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	17.3.2010
A zárószavazás eredménye	+ : 34 - : 7 0 : 3
A zárószavazáson jelen lévő tagok	John Stuart Agnew, Richard Ashworth, José Bové, Luis Manuel Capoulas Santos, Vasilica Viorica Dăncilă, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Diane Dodds, Herbert Dorfmann, Hynek Fajmon, Lorenzo Fontana, Iratxe García Pérez, Béla Glattfelder, Martin Häusling, Esther Herranz García, Peter Jahr, Elisabeth Jeggle, Jarosław Kalinowski, Elisabeth Köstinger, Giovanni La Via, Stéphane Le Foll, George Lyon, Gabriel Mato Adrover, Mairead McGuinness, Krisztina Morvai, James Nicholson, Rareş-Lucian Niculescu, Wojciech Michał Olejniczak, Georgios Papastamkos, Marit Paulsen, Britta Reimers, Ulrike Rodust, Alfreds Rubiks, Giancarlo Scottà, Czesław Adam Siekierski, Alyn Smith, Csaba Sándor Tabajdi, Marc Tarabella, Janusz Wojciechowski
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Luís Paulo Alves, Spyros Danellis, Lena Ek, Véronique Mathieu, Maria do Céu Patrão Neves